

Publicerad 2021-11-09 16:06 av eventualiteter

något

finnas (in)till

-

och plötsligt där står du

du säger att du inte kräver någonting av mig

du tar tag, känner efter, drar mig nära

jag får plötsliga impulser att slå dig

lite som jag själv brukade göra

med brödkaveln i nedersta kökslådan

här,

ja, eller där – står du –

alldeles för nära intill mig

jag spänner varje nerv när du rör dig

som om du skulle förstöra mig

om jag inte var på min vakt

dina tunga andetag är en ny form av tinnitus i mitt liv

(din tunga hjälplöst vilsen i mitt underliv)

din kroppshydda en symfoniorkester av ljud

i otakt med min

och allt stör mig

lukten av din våta yllekappa

och någon gammal surnad handduk som du torkat ansiktet med

ditt skägg som river upp mina kinder

dina naglar mot min hud

(sluta rör mig)

inget du säger berör mig

det är nästan så att jag inte hör dig när du

berättar om ditt liv

och sen om mitt

vad vet du om mina tankar? inget alls

hävdar jag fast jag delat dem högt

nu, plötsligt

där står du

och säger
att våra ögon ser likadana ut
jag vet inte varför

jag försöker minnas
föreställningen om dig
det är den enda jag varit förälskad i
förmimmelsen är flyktig; frustrerande förgänglig
jag lärde mig aldrig hur man förvaltar den
fast mina föräldrar är lyckligt gifta
(det är väl subjektivt)

plötsligt,
och sen ständigt där,
står du
du säger att du bara vill vara med mig
jag vill vara överallt annars

jag vill veta att jag duger för någon som inte älskar mig
jag vill veta det om och om igen

du är blind för mig
accepterar mig fullt ut
så resignerat, så meningslöst intetsägande
att inte vilja förändra något alls
jag vill tillintetgöra dig
vill ta tillbaka allt jag någonsin sagt

jag drömmer om någon som slår mig
någon som hatar mig när jag inte räcker till

så att kärleken känns förtjänad, är befogad

så att den kan överraska mig på nytt

så att jag slipper

Författaren eventualiteter med Poeter.se id #16679 innehar upphovsrätten